

ט:

**עין משפט
גרי מצווה**

נא א מיי פירא טבל
אישת חכס י י
טוסינ אהיב טמן סח
ספיק ג ופעין ו :

תורה אור השלם

1. זאת עשרת הריבוי
ההלך הלאה תברא לשיר
האלף ואת אורך חפסי
לשלים זאת יצרכם
חקיקת שמואל א י א י

מוסק רש"י

גט כריתות כותב
לאשה. על טולא. שם
ימות האל מגרשת
מעשי, ופעמיים שואל
טורי גלחתי ועכ"ל
מן המלחמה ועכו"ל.
דברים המעורבין בין
לבינה. היט קדושין.
תקח. מכול עיי"ג שם
לסך מן המלחמה (ושו).
בחילה נשאת ליום
הרביעי. תקת המים
היא שמה רביעי שבת
(ט"ז ב. ג.).

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות

מסורת הש"ס

(א) שבת ט. כ. (ב) טו. כ. כ. (ג)
(ד) לקמן ט. ד. (ה) ופעמיים
דמיס מחתך כסמיידת
עמה אס הי ו א דמיס
כשעת שפמיס יהיה מרחל
לאכיה ולחלה או לבעלה
כדי שלא יחל לו לנ עליה
כשכאסה יציר דשענת
דמיס אף כיהיה ויכל
לעפינ חלל כפחה איה
מכרה אס כפחה ועלו או
ללו ויהי מגרש והשאה
למי שפיר דלל מרין
מרישח דכפשויות איה
לאחיי כשענת דמיס. חיי
שר"ג. וכתבו הרב"כ
מחללי דמי דשענת דמיס
כיהיה נמי חיי דמיסין
דליכא למימר שם דלס
איהא דההו דס כסמיידת
עמה לא היה שוחה אלל
כפחה כפחה איה למימר
דלל אקיק לדמיס ולי
מיי אס איהא דשפת לא
סח הי דס וי"ל דלסכר
למיסח פחה כלה דס ולפי
ר"ת איהא לאחיי כסגרת
שכל דמיס שפחה כפחה
וללו לדמיסין איהא
דס וככל כהנלה כפחה
לפיחה כלה דס כשענת
מייס הייה שפחה ועלו
מחשע דשפתה ועלו מדאן
ריהה טרף ושמה לו למר
דמייס דס נמי אן ויהי
טרף. ע"כ (ט) דף יא.
(ו) ב"ט: שיהיה (ז) נתי
שר"ג וירמ דהכא לא שבי
ספק ספיקא דלחן יטולן
לחתיק ולימר כרישא ספק
כאנן ספק כר"ז והיה לא
כר"ט ספק וי"ל והיה לא
חייב אלל חרס ספיקא
והיי"ל ב"ט: דרוכ כתיבין
כפחה כפחה והיה ליה
לעני כהניס רובח וחקת
ממנה וכו' ליכא איה חרס
ספיקא אלל לעני לאחיה
איהא למימר חתון מיעוט
דלחן כתיבין לחוקי וחתיב
רובח והו ליה ספיקא
ופלגה והו ספק ספיקא
וליי דה"פ או למיב ליה
כהניס ולייר כשענת דמיס
לעני כהניס איהא למיב
לאחייקירי דמתיס כשענת
דמיס. (ח) ולפיכא שיע
לא מישוקח חתן כפחתי
מיי עי"ס. חיי טו"ה.
(ט) ולפי פ"י ר"ח חיי
שפיר דמיסכר ליה לאחייקירי
חתן ככל הנשח אפי
כשענת ומותב לו דלחן
לס דמיס ועי"ל מחי לא
דקטעין אף כפחה כפחה
דחיירי חתני ככל עין
שיעשו. (י) כ"ה בדמי"ו.

נא כריתות כותב לאשה. פי
כתיבו והי מת אוריה כמלחמה: דכמי. כמלחמה שאלו ואת
אחך כו' ודוד למד מישי אביו להתייג שאף היוצאין למלחמתו
עושין כן: דכריס המעורבים ביו לבינה. אלו קדושין: סתם.
מתול מביניהם על ידי גט: אף אגן
נמי פנינא. דטוען פתח פתוח מלחתי
אשרה עליו ואלא אמרינן לא קים
ליה: איקרוי דעפא. עד שי כשבת
הכאה: ולמאי. לפיכך רבנן אי
מקראל דעימה: נישפד לה. מה
לנו להפסידה והי הוא ניטן מדעת:
אלא לאו לאופרה. הוא דקפדין
שלא יקרא דעתו ויקיים את האסורה
לו. אלמא כו' אחי וטוען אכרינן לה
עליה: טענה דמיס. דעטנה
מבזררת היא וליכא למימר לא קים
ליה אלל כפחה פתוח אימנא לך
קים ליה: להפסידה כפוכסה. על
פי עמנו. וטעמה לקמי' מפרש חוקק
אין אדם טורח כפועלה ומפסידה:
האוכל אלל חמיו. בימיס שנין
אירוסין כשפואין: אין יכול לענן
טענה כהנלה: כשכניס לתפוח:
ספני שמטייד עמה. כיהודה הי
מיידין אומס כדי שיהא לבו גס כה:
ביסודה אמאי לא. האומר שיעשה
לי שלא כחמי אליה והא ודאי מחמר
זינתי' שוייה עליה חמיס דאיסורא
מה לי בגלל מה לי יהודה: אלל לאו
להפסידה כפוכסה. וכיהודה לא
עליה כדארינן ובלגל מיי טעין דהא
לא תמייד: מאי לאו דעטנה
מוכח אלל עליה כדארינן או לאו
מפסיד דעתו וסם הייה שוגאה
ממחלה היא מגרשה ולא ערס
כשענת נשחין. ומיהו כיהודה לא
הימנא שמה כעל כיומי אירוסין
ושח או הערה כה מוחן חכמה
ולא ידע שציר כהנלה: לא דקא
טעין טענה דמיס. לעולם אימנא
לך כדכר שאינו יכול לכדור אינו
נאמן להפסיד כהנלה ודיוקא
דמיס: דענין טענה דמיס וכוונן
ולא נשעית אונאה כדכר ולא ראה
איכדו טענה ברובה היא:
מכניס

כל היוצא למלחמת בית דוד גט
כותב לאשה דכתיב יואת אחיך
תפקד לשלום ואת ערובתם תקח
מאי ואת ערובתם תקח תני רב
יוסף דברים המעורבין בינו
אביו אף אגן נמי פנינא בתולה
נשאת ליום הרביעי ליום רביעי
אין ליום חמישי לא מאי טעמא
משום איקרוי דעתא ולמאי אי
למיתב לה כתובה ניתיב לה
אלא לאו אסורה עליו ודקא
מאי טענה דמיס: אף אגן נמי
פנינא דקטעין טענת פתח פתוח
א"א דקטעין טענת דמיס אמר רב
יהודה אמר שמואל האומר פתח
פתוח מצאתי נאמן להפסידה
כתובתה אמר רב יוסף מאי קמ"ל
תנינא האוכל אצל חמיו כיהודה
שלא בעדים אינו יכול לטעון
טענת בתוליה: כהניס שמתייחד
עמה ביהודה הוא דלא מצי
טענה עליו בגלילי מצי טעין ולמאי
אי לא אסורה עליו ודקא מצי
טענה דמיס: אמאי לאו דקא
טעין טענה פתח פתוח לא דקא
טעין טענת דמיס איתמר

כריתות כותב לאשה. על טולא.
שם ימות האל מגרשת מעשי,
ופעמיים שואל טורי גלחתי ועכ"ל
מן המלחמה ועכו"ל. דברים
המעורבין בין לבינה. היט קדושין.
תקח. מכול עיי"ג שם לסיס
מן המלחמה (ושו). בחילה
נשאת ליום הרביעי. תקת
המים היא שמה רביעי שבת
(ט"ז ב. ג.).

כריתות כותב לאשה. על טולא. שם
ימות האל מגרשת מעשי, ופעמיים
שואל טורי גלחתי ועכ"ל מן
המלחמה ועכו"ל. דברים
המעורבין בין לבינה. היט
קדושין. תקח. מכול עיי"ג
שם לסיס מן המלחמה (ושו).
בחילה נשאת ליום הרביעי.
תקת המים היא שמה רביעי
שבת (ט"ז ב. ג.).

כריתות כותב לאשה. על טולא. שם
ימות האל מגרשת מעשי, ופעמיים
שואל טורי גלחתי ועכ"ל מן
המלחמה ועכו"ל. דברים
המעורבין בין לבינה. היט
קדושין. תקח. מכול עיי"ג
שם לסיס מן המלחמה (ושו).
בחילה נשאת ליום הרביעי.
תקת המים היא שמה רביעי
שבת (ט"ז ב. ג.).

כריתות כותב לאשה. על טולא. שם
ימות האל מגרשת מעשי, ופעמיים
שואל טורי גלחתי ועכ"ל מן
המלחמה ועכו"ל. דברים
המעורבין בין לבינה. היט
קדושין. תקח. מכול עיי"ג
שם לסיס מן המלחמה (ושו).
בחילה נשאת ליום הרביעי.
תקת המים היא שמה רביעי
שבת (ט"ז ב. ג.).

כריתות כותב לאשה. על טולא. שם
ימות האל מגרשת מעשי, ופעמיים
שואל טורי גלחתי ועכ"ל מן
המלחמה ועכו"ל. דברים
המעורבין בין לבינה. היט
קדושין. תקח. מכול עיי"ג
שם לסיס מן המלחמה (ושו).
בחילה נשאת ליום הרביעי.
תקת המים היא שמה רביעי
שבת (ט"ז ב. ג.).

כריתות כותב לאשה. על טולא. שם
ימות האל מגרשת מעשי, ופעמיים
שואל טורי גלחתי ועכ"ל מן
המלחמה ועכו"ל. דברים
המעורבין בין לבינה. היט
קדושין. תקח. מכול עיי"ג
שם לסיס מן המלחמה (ושו).
בחילה נשאת ליום הרביעי.
תקת המים היא שמה רביעי
שבת (ט"ז ב. ג.).

